

N:o 164.

Af herr **C. G. Bruse**, om ändring af § 15 i förordningen angående eldfarliga oljor m. m. den 26 november 1875.

Då under en längre följd af år genom dagligt begagnande af gasolja till lyse i grufvor erfarenhet vunnits, huru den bör handhafvas för att icke någon olycka må ega rum, har det derjemte visat sig att detta lyse vid arbeten inom bergslagen varit både billigare och ändamålsenligare att använda i stället för stickor och bloss af furu som förut varit använda, utan gasoljan har äfven haft det stora företrädet att vara mindre eldfarlig än det förut begagnade lyset.

För mig är det icke bekant att genom begagnande af densamma någon eldsvåda på landsbygden inträffat, då deremot det förut begagnade lyset förorsakade många sådana årligen. Gasoljan har därför kommit till användning, icke blott vid grufarbeten, utan äfven vid hyttor samt alla andra utom hus förefallande göromål, till hvilka lyse erfordrats.

Det har varit synnerligen besvärligt för den befolkning, som bor mera aflägsset från kommunikationslederna, att kunna förse sig med denna vara, då handlandena icke ega rättighet att innehafva »större myckenhet än 30 kannor», hvilket icke blott förorsakar att varan betydligt fördyras, utan hvad värre är allt för ofta tager slut, hvilket vid många tillfällen förorsakar både oro och bekymmer vid arbeten som icke få afstanna vid mörkrets inbrott.

Dessa olägenheter kunna afhjelpas med att förordningen ändrades derhän att handlande, som förser ortens behof, komme i åtnjutande af samma rättighet, som personer, hvilka för eget behof genom Kongl.

Maj:ts befallningshafvandes tillstånd få af första klassens olja innehafva 70 kannor.

För städer och köpingar, der eldsvådor och tillbud dertill ofta förekomma, torde försigtigheten bjuda att det nuvarande maximum icke ökas, jag tillåter mig därför hemställa:

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om sådan ändring i § 15 af Kongl. förordningen den 26 november 1875 angående eldfarliga oljor, att mindre förråd å landet må utgöra 600 kannor, dock att i sådant förråd eldfarlig olja af första klassen icke må ingå till större myckenhet än 70 kannor.

Stockholm den 10 februari 1891.

C. G. Bruse.

N:o 165.

Af herr **O. Erickson** i Bjersby, om ändring i § 14 riksdagsordningen.

Vid 1888 års riksdag väcktes af mig förslag om, bland annat, den förändringen af 14 § riksdagsordningen, att valrätt vid val till riksdagsman i Andra Kammaren skulle tillkomma icke allenast de arrendatorer, som för deri bestämd tid arrenderade jordbruksfastighet med visst taxeringsvärde, utan äfven de arrendatorer, som, utan att hafva arrendekontrakt, lydande på samma tid, under lika lång tid på arrende innehafvande och fortfarande innehade dylikt arrende.